

zu obezwładniającego lub narzędzie albo urządzenie, którego używanie może zagrażać życiu lub zdrowiu, podlega karze aresztu albo grzywny.”,

b) w ust. 2 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) posiadając pozwolenie na broń lub posiadając broń podlegającą rejestracji, która nie wymaga pozwolenia na broń, nie dopełnia obowiązku pisemnego zawiadomienia właściwego organu Policji o zmianie miejsca stałego pobytu w terminie 14 dni od dnia zmiany miejsca stałego pobytu,

4) nosi broń, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, środka odurzającego lub substancji psychotropowych albo środka zastępczego,”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kto posiada broń, nie mając przy sobie:

1) legitymacji posiadacza broni lub Europejskiej karty broni palnej albo innego dokumentu upoważniającego do posiadania broni,

2) legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni i świadectwa broni, podlega karze grzywny.”;

33) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. Traci moc ustawa z dnia 31 stycznia 1961 r. o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. Nr 6, poz. 43, z 1983 r. Nr 6, poz. 35, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 88, poz. 554 i Nr 114, poz. 740).”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. Nr 27, poz. 298 i Nr 106, poz. 1049 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 153, poz. 1271) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 128 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W zakresie zasad dopuszczenia strażników Straży Marszałkowskiej do posiadania broni

stosuje się art. 30 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. Nr 53, poz. 549, z 2001 r. Nr 27, poz. 298, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 451).”;

2) w art. 129 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do Straży Marszałkowskiej w zakresie zasad posiadania broni stosuje się odpowiednio przepisy art. 29 oraz art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji.”.

Art. 3. Osoby posiadające broń pneumatyczną o lufie niegwintowanej lub posiadające bez pozwolenia broń pneumatyczną o lufie gwintowanej nabytą przed dniem wejścia w życie ustawy są obowiązane zarejestrować ją w terminie roku od dnia wejścia w życie ustawy; do tej rejestracji nie jest wymagany dowód nabycia broni.

Art. 4. Pozwolenia na broń pneumatyczną wydane w formie decyzji administracyjnej tracą moc z dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 5. Legitymacja posiadacza broni lub legitymacja o nazwie „pozwolenie na broń” uprawniająca, na podstawie dotychczasowych przepisów, do posiadania broni pneumatycznej zastępuje kartę rejestracyjną broni.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r., z wyjątkiem przepisów:

1) art. 1 pkt 2, 3, 5, 9 w zakresie dotyczącym art. 9 ust. 8, pkt 10, 12 lit. c, pkt 16 lit. b—d, pkt 22, 23, 24, 26 lit. b, pkt 27, 30 lit. c, pkt 31, 33 oraz art. 2, które wchodzą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;

2) art. 1 pkt 4, 7, 9 w zakresie dotyczącym art. 9 ust. 2, pkt 11, 21 lit. b i pkt 29, które stosuje się z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

452

USTAWA

z dnia 27 lutego 2003 r.

o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej

Art. 1. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 skreśla się ust. 2 i oznaczenie ust. 1;

2) w art. 6 w ust. 2a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) szczegółowe zasady powoływania i odwoływania rzeczoznawców do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych oraz nadzorowania ich

działalności i podnoszenia przez nich kwalifikacji zawodowych,”;

3) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Strażacy, o których mowa w art. 10 ust. 1, w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów przeciwpożarowych mają prawo do nakładania grzywny w drodze mandatu karnego.”;

4) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposoby i warunki ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się:

- 1) czynności, których wykonywanie w obiektach budowlanych oraz na terenach przyległych do nich jest zabronione ze względu na możliwość spowodowania pożaru lub jego rozprzestrzeniania się albo możliwość wystąpienia utrudnień w prowadzeniu działań ratowniczych lub ewakuacji,
 - 2) sposób, w jaki właściciele, zarządcy lub użytkownicy obiektów budowlanych lub terenów powinni spełniać swoje obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
 - 3) sposoby postępowania przy używaniu lub przechowywaniu materiałów niebezpiecznych,
 - 4) odpowiednie warunki ewakuacji oraz warunki, w których użytkowany budynek istniejący uznaje się za zagrożający życiu ludzi,
 - 5) wymagania, jakie powinny spełniać instalacje wodociągowe przeciwpożarowe,
 - 6) zakres obligatoryjnego stosowania w obiektach budowlanych stałych urządzeń gaśniczych, systemów sygnalizacji pożarowej obejmujących urządzenia sygnalizacyjno-alarmowe oraz dźwiękowych systemów ostrzegawczych i gaśnic,
 - 7) wymagania, jakie powinny spełniać instalacje i urządzenia techniczne w obiektach budowlanych,
 - 8) sposoby prowadzenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym i oceny zagrożenia wybuchem,
 - 9) sposoby zabezpieczenia przeciwpożarowego lasów,
 - 10) sposoby zabezpieczenia przeciwpożarowego zbioru palnych płodów rolnych, ich transportu i składowania.
3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych.
4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, uwzględnia się:
- 1) rodzaje obiektów, w stosunku do których jest wymagane zapewnienie zaopatrzenia w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru,

- 2) sposoby określania wymaganej ilości wody do celów przeciwpożarowych,

- 3) wymagania przeciwpożarowe, jakie powinny spełniać sieci wodociągowe,

- 4) źródła wody do zewnętrznego gaszenia pożaru,

- 5) wymagania, jakie powinny spełniać hydranty zewnętrzne przeciwpożarowe,

- 6) rodzaje obiektów budowlanych, do których powinna być doprowadzona droga pożarowa,

- 7) wymagania, jakie powinna spełniać droga pożarowa.”;

5) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. 1. Strażakowi jednostki ochrony przeciwpożarowej, a także członkowi ochotniczej straży pożarnej, zwanemu dalej „osobą poszkodowaną”, który w związku z udziałem w działaniach ratowniczych lub ćwiczeniach doznał uszczerbku na zdrowiu lub poniósł szkodę w mieniu, przysługuje:

- 1) jednorazowe odszkodowanie w razie doznania stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu,

- 2) renta z tytułu całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy,

- 3) odszkodowanie z tytułu szkody w mieniu.

2. Członkom rodziny osoby poszkodowanej, która zmarła wskutek okoliczności, o których mowa w ust. 1, przysługuje:

- 1) jednorazowe odszkodowanie z tytułu śmierci osoby poszkodowanej,

- 2) renta rodzinna,

- 3) odszkodowanie z tytułu szkody w mieniu.

3. Jednorazowe odszkodowania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, przysługują na zasadach określonych dla strażaków Państwowej Straży Pożarnej w wysokości kwot ustalanych na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych i są wypłacane przez podmioty ponoszące koszty funkcjonowania jednostki ochrony przeciwpożarowej.

4. Renty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2, przysługują:

- 1) osobom poszkodowanym będącym członkami ochotniczych straży pożarnych oraz członkom ich rodzin — na zasadach, w trybie i wysokości określonych w przepisach o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych powstałych w szczególnych okolicznościach,

- 2) osobom poszkodowanym będącym strażakami jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz członkom ich rodzin — na zasadach, w trybie i wysokości określonych w przepisach o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.
 5. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 oraz w ust. 2 pkt 3, ustala i wypłaca, z zastrzeżeniem ust. 6, podmiot ponoszący koszty funkcjonowania jednostki ochrony przeciwpożarowej na podstawie przepisów o odszkodowaniach przysługujących w związku ze służbą w Państwowej Straży Pożarnej.
 6. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 oraz w ust. 2 pkt 3, przysługujące osobie poszkodowanej lub członkowi rodziny osoby poszkodowanej będącej członkiem jednostki ochrony przeciwpożarowej włączonej do krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego ustala i wypłaca właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej.
 7. Wysokość odszkodowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 oraz w ust. 2 pkt 3, ustala się według następujących zasad:
 - 1) w razie utraty lub całkowitego zniszczenia mienia odszkodowanie ustala się według ceny zakupu obowiązującej w czasie ustalania odszkodowania, z uwzględnieniem stopnia zużycia mienia,
 - 2) w razie uszkodzenia mienia odszkodowanie stanowi równowartość przywrócenia go do stanu sprzed wypadku; jeżeli jednak stopień uszkodzenia jest znaczny albo koszty naprawy przekroczyłyby wartość uszkodzonego mienia, wypłaca się odszkodowanie w wysokości określonej w pkt 1.
 8. Osobie poszkodowanej, której świadczenia odszkodowawcze, o których mowa w ust. 1, przysługują także z tytułu stosunku pracy lub służby albo ubezpieczenia społecznego lub majątkowego, przyznaje się jedno świadczenie wybrane przez zainteresowanego.
 9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przyznawania świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3 oraz w ust. 2 pkt 1 i 3, z uwzględnieniem rodzaju dokumentów stanowiących podstawę do wszczęcia, prowadzenia i zakończenia postępowania, treści orzeczenia kończącego postępowanie oraz trybu odwoławczego.”;
 - 6) w art. 30 wyrazy „art. 13 ust. 1 pkt 2” zastępuje się wyrazami „art. 13 ust. 1 i 3”, a wyrazy „art. 5 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 5”;
 - 7) w art. 32 w ust. 3 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) ponoszenia kosztów okresowych badań lekarskich, o których mowa w art. 28 ust. 6.”.
- Art. 2.** Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 5, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

453

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 marca 2003 r.

w sprawie przenoszenia funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego do dyspozycji

Na podstawie art. 54 ust. 4 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki i tryb przenoszenia funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, do dyspozycji Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwanego dalej „Szefem”;
- 2) sposób pełnienia służby przez funkcjonariusza pozostającego w dyspozycji Szefa.

§ 2. Przeniesienie funkcjonariusza do dyspozycji Szefa może nastąpić w przypadku przewidywanego wyznaczenia funkcjonariusza na inne stanowisko służbowe.

§ 3. 1. Przeniesienie funkcjonariusza do dyspozycji Szefa następuje przez wydanie rozkazu personalnego.

2. Rozkaz personalny w sprawie przeniesienia funkcjonariusza do dyspozycji Szefa wydaje się, z urzędu lub na wniosek przełożonego właściwego w sprawach osobowych funkcjonariusza przenoszonych do dyspozycji, niezwłocznie po podjęciu decyzji co do odwołania funkcjonariusza z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego.